

[Bundgaard Nielsen]

kan komme til at kende hinanden noget bedre.

Når så mange elever henvises til specialundervisning, kan der være flere årsager her til. En af dem kan være de moderne undervisningsmetoder, der i høj grad bygger på individuel undervisning. Det går nemlig ofte sådan, at de dygtigere og mest engagerede elever lægger beslag på hele lærerens tid. Den mere traditionelle klasseundervisning med fælles gennemgang af emnet og efterfølgende individuelt arbejde med opgaver gav de dygtige elever mulighed for at klare disse opgaver selv, så læreren kunne yde personlig og individuel hjælp til de svageste elever. Det er imidlertid ikke et lovgivningsspørgsmål, men et problem, lærerne selv må tage op til ny vurdering.

Problemet om prøver i 9. klasse bør også løses nu. Det er uholdbart, at eleverne modtager undervisning på ét niveau og aflægger prøve på et andet. Venstre vil derfor medvirke til at gennemføre en ændring på dette punkt, således at der kan indføres udvidet prøve i 9. klasse som afslutning på de udvidede kurser.

Det er mit indtryk, at klassens time mange steder ikke fungerer efter sin hensigt, ja, at den ligefrem er problemskabende i stedet for at være problemløsende. Dette bør undersøges nøjere, og hvis det bekræftes, kunne man indføre en ret for skolenævnene til efter forhandling med lærerrådet at overføre timen til danskundervisning.

Et andet problem, jeg vil fremdrage, går på det holdningsmæssige, og det er efter min opfattelse det største. Den store spredning i holdning til politiske, samfundsmæssige, religiøse og pædagogiske spørgsmål skaber et indbyrdes stridende og derved ineffektivt lærerkorps, der ikke kan blive enigt om noget. Det gælder valg af undervisningsmidler, metoder, disciplin og optræden over for eleverne. Det skal selvsagt medføre forvirring og utryghed hos eleverne. Skoleloven legaliserer disse forhold, bl. a. fordi dens brede formålsparagraf er et kompromis mellem disse forskellige holdninger, og den kan der nok ikke skabes politisk enighed om at stramme op. En sådan opstramning ville måske heller ikke løse dette problem. Der er ingen tvivl om, at det netop er på dette punkt, de frie skoler har deres store styrke. Forældrekræ-

sen er nemlig lige så spredt i holdninger, som lærerkorpset er.

Forældre, der har erfaret, at eleverne undervises efter udpræget venstreorienterede undervisningsmetoder, der har oplevet, at morgenbøn og morgensang blev afskaffet, set, at eleverne fik rygetilladelse, set, at mindretalsgrupper kørte elevrådsarbejdet og meget mere, og som forgæves har kæmpet mod disse tilbageskridt, vil naturligt i deres afmagt se sig om efter andre muligheder. Her er de frie grundskoler alternativet. Der findes altid en fri skole, der står for en holdning, der i rimelig grad harmonerer med forældrenes holdninger. Det er godt, det er sådan. Venstre vil til enhver tid være med til at forbedre folkeskolen, men vi vil på intet tidspunkt være med til at forringe de frie skolers muligheder for at være et alternativ.

Man forbedrer ikke forholdene i folkeskolen ved at forringe de frie skolers forhold. Den seneste tids debat om forældrebetalingen i friskolerne viste, at disse ikke belaster samfundsøkonomien mere end folkeskolen udregnet i udgift pr. elev, snarere tværtimod. Det er i hvert fald en kendsgerning, at elevtallet i folkeskolen indgår i beregningen af lærerskematimeforbruget.

Venstre vil ikke lade denne debat forløbe uden at rette nogle bemærkninger til forældrene. Det forekommer os, at forældrene gennem de sidste 20 år har lagt større og større vægt på materiel velfærd. Denne har naturligvis også på visse områder været et gode for børnene. Som eksempel kan nævnes den forbedrede boligstandard. Men generelt mener venstre, at børnenes velfærd og hele tarv er gledet i baggrunden i forældrenes stræben efter andre goder. Vi finder det derfor på sin plads at appellere til forældrene om i højere grad at tage børnenes situation i betragtning, når familien skal træffe beslutninger.

Der skal også appelleres til forældrene om at vise større interesse for valgene til skolenævn. Nævnet har virkelig mange beføjelser og kan udøve en positiv indflydelse på skolens hverdag. Det forudsætter, at forældrene engagerer sig og vælger nogle folk ind i nævnen, der repræsenterer det skolesyn, som er forældrenes. Ellers bliver skolen ikke præget af forældrenes holdninger.

Fra lærerside har man givet manglende bevillinger i forbindelse med den nye skole-